

HALÁSZOK A halászat ősi mesterség. A Körösök vízrendszerén megtelepedő legelső emberi kultúrák már eszközhasználó halászatot folytattak, halásztevékenységük bizonyítékai fellelhetők a régészek által feltárt egykori településeken. Bár a 20. századra az ősi halbőség és a halászat számos mesterségszerűsége messze a múltba veszett, a régi tudást a halászdinasztiák sarjai még sokáig ébren tartották. A II. világháború utáni korszak elsöpörte a magyarországi halászat egykori képét, megváltoztatta annak működési rendszerét, az ezredfordulóhoz érve pedig megkérdőjeleződött a természetes vízi halászat létjogosultsága. 2016. tavaszán a Dunán, Tiszán, Körösökön és sok más hazai vízen talán évszázadokra visszatekintve ez lesz az első olyan tavasz, amikor a márciusi szelek nem találják a vizeknél a halászatot. E páratlan „magyarságú” mesterséget megilleti a tisztelet, a régi dicsőség méltatása.

HAJÓSOK A hajózás is ősi mesterség, akkor kezdődött, amikor az ember felfedezte, hogy a környezetében található tárgyak egy része nem süllyed el, sőt, segítségével maga is képes a vízben közlekedni, árut szállítani. Sásból, nádból, fakéregből, összefonott vesszőkből, csontokra feszített bőrből és főként fából készítették vízi járműveket. Őseink a Kárpát-medencében megtelepedve hamar átvették az itt kialakult hajózási hagyományokat és eszközöket. Hazánkban is kiemelkedő volt a hajózás kereskedelmi és hadászati jelentősége évszázadokon át. A Körösökön is folyt kisebb áruszállítás, fausztatás, a 20. században a hajózhatósághoz szükséges műtárgyak, kikötők kiépítése is elkezdődött, de nem vált sikeressé. Ma sétahajók, sporthajók, kis hajók szelik a habokat, s a Vízügyi szolgálat jégtörő, mérőhajóit láthatjuk a vizeken.

BÚVÁROK A bűvár a víz alá lebukva tevékenykedik. Amikor bűvárokról beszélünk általában a sűrített levegős palackkal, légzőkészülékkel merülő bűvárakra gondolunk, de bűvár a szabadtüdő bűvár, az ipari bűvár is. Mára a bűvárkodás a hétköznapi ember számára is elérhető technikai sporttá vált, de építésben, vízből való mentésnél dolgoznak a Körös-vidéken is bűvárok.

VÍZÜGYI, VÍZIKÖZMŰ SZERVEZETEK

A vízügyi szolgálatban sok munkakör, szakma, diploma kapcsolódik a vízhez, az azzal való foglalkozáshoz. Gát- és csatornaőrök, szivattyútelepi gépészek, gázszedők, vízőrök, védelem vezetőik, vízrajzi szakemberek, informatikusok, hidrológusok és különféle technikusok, mérnökök végzik hivatásszerűen a vízügyi szolgálat védekezési, fenntartási és üzemelési tevékenységét, továbbá a tervezés, kivitelezés és szakértés feladatait évszázadok óta. Az árvíz, belvíz, aszály elleni védekezés, a vízkészletekkel való gazdálkodás, az öntözés biztosítása és a vizek tisztaságának óvása is feladatuk. A víziközművek, fürdők dolgozói is a vízzel, az ivóvízbiztosítással és használtvizek tisztításával foglalkoznak.

A VÍZ AZ ÉLET nélkülözhetetlen eleme, mondhatni maga az élet, így minden ember életében, környezetében folyamatosan jelen van. A vízben, a vízben, a vízzel, a vízzel és a víz ellen egyaránt történik munkavégzés, ezért számtalan olyan foglalkozás van még, ami közvetlenül, vagy közvetve a vízhez kötődik. A természetvédelem, a vízi turizmus, a vízi sportok, de az ipar és a mezőgazdaság, a kutatás, az egészségügy, az idegenforgalom is sok embert foglalkoztat vízhez kötődő munkakörben.